

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/510/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.639/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Litresits András ügyvéd, Litresits Ügyvédi Iroda eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszban kezdeményezte a Kúria Pfv.IV.20.639/2024/7. és a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.095/2024/6. számú ítéletei alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az alábbiakban összegezhető:
- [3] 2.1. A [...]hu internetes hírportálon 2023. november 23. napján „Elítélték [az indítványozó] képviselő ittasan balesetező fiát” címmel cikk jelent meg. Ebben, a Kecskeméten 2023. május 7. napján bekövetkezett közlekedési baleset körülményei és következménye ismertetésén túl, „Az érintett választóköri körzet” alcím alatt arról is tudósítottak, hogy a baleset az indítványozó képviselő választókerületében történt, ahol a képviselő által elnökölt Városüzemeltetési és Fejlesztési Bizottság júniusban tárgyalta a kiskörúti autós randalírozás visszaszorításáról. A cikk kiemelte, hogy az ezen az ülésen született sebességkorlátozásra vonatkozó szakmai javaslatot a képviselő, „miközben már ismerte fia balesetét”, nem támogatta.
- [4] Az indítványozó 2023. december 22-én sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő az internetes hírportál szerkesztőségénél, arra hivatkozással, hogy a bizottsági ülésen történeteket hamis színben tűntették fel, valójában nem ellenezte a sebességkorlát bevezetését, több alkalommal is javasolta, hogy a lámpák éjszaka ne legyenek kikapcsolva, továbbá a városközpontban és a sűrűn lakott területeken 30

km/h-s övezeteket jelöljenek ki. A szerkesztőség a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget.

- [5] 2.2. Az indítványozó keresete alapján a Kecskeméti Törvényszék a 16.P.20.015/2024/8. számú ítéletében helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte a szerkesztőséget.
- [6] 2.3. A szerkesztőség fellebbezését elbíráló Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.095/2024/6. számú ítéletében a keresetet teljes egészében elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy az ügyben elsősorban azt kellett megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdését megsértve állapította-e meg a helyreigazítás iránti igény megalapozottságát. Az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a kérdésben, hogy a helyreigazító közlemény közzétételének a feltételei fennállnak-e. A PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában megfogalmazottak szerint ugyanis a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságtartalmuk szerint kell figyelembe venni, az egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Mindezeket mérlegelve arra a következtetésre jutott, hogy önmagában az, hogy a szerkesztőség a vitatott cikkben nem jelenítette meg az indítványozó felperes korábbi javaslatait, és megelőzőleg nem kereste meg őt az előterjesztéssel kapcsolatban elfoglalt álláspontjának kifejtése érdekében, a per tárgyát képező kereset szempontjából nem alapozza meg az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a helyreigazítás közzétételét. Tekintettel arra, hogy a keresetet jogalapjában megalapozatlannak találta, szükségtelennek ítélte a helyreigazító közlemény tartalmi megfelelőségét vitató fellebbezés vizsgálatát. Megjegyezte továbbá, hogy a jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége, de az alperes szerkesztőség helytállóan hivatkozott arra, hogy az értékítéllettel megvalósított véleménynyilvánítás tekintetében sajtó-helyreigazításnak nem lehet helye.
- [7] 2.4. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria alaptalannak ítélte és a jogerős ítéletet a Pfv.IV.20.639/2024/7. számú ítéletében hatályában fenntartotta. Az állított anyagi jogszabálysértés tekintetében kifejtette, hogy a perben nem volt vitás, hogy a cikk által tárgyalt téma – Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése Városüzemeltetési és Fejlesztési Bizottságának 2023. június 19. napján megtartott ülésén a 402-8/2023. ügyiratszámú, a közúti forgalomszabályozási döntések tárgyú előterjesztés megvitatása és a határozat meghozatala – egyértelműen közügy, az indítványozó felperes pedig – a bizottság elnökeként – közzszereplőnek minősül. A perben az sem volt vitás, hogy az alperes szerkesztőség által közölt tények a

valóságnak megfelelnek: az idézett közléseket a bizottság jegyzőkönyve tartalmazza, az indítványozó felperes az előterjesztés megszavazása során tartózkodott. A kereset a sajtó-helyreigazítás iránti igényt arra alapítja, hogy az alperes szerkesztőség ezen valós tényeket olyan hamis színben tüntette fel, mintha az indítványozó felperes a sebességkorlátozás bevezetését általánosságban ellenezné. A Kúria szerint a másodfokú bíróság a jogerős ítéletben helytállóan következtetett arra, hogy a való tények egymást követő közléséből nem következik a közölt tényektől eltérő olyan tartalom, miszerint az indítványozó felperes összességében és általában is ellenezné a sebességkorlátozás bevezetését. A cikk kifejezetten közli: a helyi képviselőtestületben visszatérő ellenzéki kérdésként merül fel a gyorsulási versenyek megakadályozása. Az adott ügyben az indítványozó felperesnek a büntetőügy vádlottjához fűződő hozzátartozói viszonya hangsúlyozása sem teremti meg annak hamis látszatát, hogy az indítványozó felperes a sebességkorlátozással általánosságban nem ért egyet. A másodfokú bíróság a cikk belső összefüggései alapján helytállóan következtetett arra, hogy az írás lényege a valós tények – a felperes fiával szemben indult büntetőeljárás és a felperes szavazata – közötti összefüggés sejtetése, az adott ügyben csupán az alperes szerkesztőség sugalmazása maradt. Olyan következtetés azonban nem vonható le a cikk egésze alapján, hogy a felperes általánosságban ellenezné a sebességkorlátozás bevezetését. Önmagában attól, hogy a szerző az olvasóra bízta a tényekhez kapcsolódó, a felperes személyére nézve akár negatív következtetés levonását, a sérelmezett közlés tartalmilag nem nyer más értelmet, nem alkalmas a megtévesztésre.

- [8] 3. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára hivatkozással az Alaptörvény VI. cikk (1), a IX. cikk (4) és a XXVIII. cikk (1) bekezdései, valamint az Alaptörvény 28. cikke sérelmét állítva kérte a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alkotmánybíróságtól. Érvelése értelmében a Kúria döntése iratellenes és az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sértette meg az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző azon értelmezésével, amelynek eredményeként tartotta fenn hatályában a megítélése szerint súlyos hibákban szenvedő jogerős ítéletet. A jogerős ítéletet amiatt kifogásolta, mert az ügyet valótlan tényközlésként, nem pedig való tények hamis színben történő feltüntetéseként bírálta el és így nem hivatkozhatott volna megalapozottan a PK 12. kollégiumi állásfoglalás II. pontjának utolsó mondatára, miszerint „A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra”. Úgy véli, hogy a „helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából”, azaz nem az átlagolvasó, hanem az indítványozó szempontjából kell vizsgálni, hogy a részletek közömbösek-e vagy sem.
- [9] A beadványában részletesen ismertette a per alapjául szolgáló cikket és bírósági ítéleteket, amelyek sértik- az Alaptörvény VI. cikk (1), a IX. cikk (4) és a XXVIII. cikk (1)

bekezdésében biztosított jogait. Indítványa alátámasztásaként több EJEB döntésre és AB határozatra hivatkozott.

- [10] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) és 50. § (1) bekezdéseire, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panasz akkor fogadható be, ha az megfelel a törvényben előírt követelményeknek. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [11] 4.1. Az indítványozó által 2024. december 6. napján kézhez vett kúriai ítélet ellen 2025. február 4. napján elektronikus úton a bírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasz – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [12] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultságot illetően az Alkotmánybíróság megállapította: az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperese volt. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek az alábbiak szerint tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására és amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint a Szegedi Ítéltábla és a Kúria döntése téves jogi állásponton alapul, ami sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, a jóhírnevét és megfosztotta a sajtóhelyreigazításhoz való jogától), *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.095/2024/6. számú és a Kúria Pfv.IV.20.639/2024/7. számú ítéletei); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [Alaptörvény VI. cikk (1), a IX. cikk (4) és a XXVIII. cikk (1) bekezdései, valamint az Alaptörvény 28. cikke]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntéseket.
- [13] 4.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt rendelkezés a bíróságoknak címzett jogértelmezési szabály, amely nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani (lásd: 3146/2013. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [39]).
- [14] Az Alkotmánybíróság ezért ezen indítványi elemet nem vizsgálta.

- [15] 4.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [16] 4.3.1. Az Alkotmánybíróság az eljárása során észlelte, hogy az indítványozó a jelen ügy alapjául szolgáló eseményekről (a balesetről és a Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlés Városüzemeltetési és Fejlesztési Bizottságának 2023. június 19. napján megtartott ülésén történetekről) tudósító más online sajtótermékkel összefüggésben is kezdeményezett sajtó-helyreigazítást. A bíróságok és a Kúria döntése ellen a jelen beadvánnyal – tartalmát tekintve lényegében azonos – indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyről az Alkotmánybíróság a 3285/2025. (IX. 19.) AB végzésében (a továbbiakban: Abv.) döntött.
- [17] Az Alkotmánybíróság az Abv.-ben kiemelte, hogy az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványban felvetett alaptörvényi rendelkezések – az Alaptörvény VI. cikke, IX. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően. Megállapította, hogy ezek lényeges tartalmára a beadvány is utalt, az alkotmányjogi panasz pedig nem vetett fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolta volna.
- [18] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltételt illetően az Alkotmánybíróság azon állandó gyakorlata alapján, miszerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz vizsgálata során nem vonhatja el az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül, az Abv.-ben arra a következtetésre jutott, hogy az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésével és a VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben megfogalmazott aggályok tartalmilag a bírósági eljárás ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel. Hangsúlyozta továbbá, hogy töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [19] Az eljáró bíróságok indokolásának hiányosságával [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével] kapcsolatos érvek tekintetében pedig az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a Kúria az indítványozónak a másodfokú bíróság ítéletének

indokolásával kapcsolatos kifogásait érdemben elbírált. Kiemelte, hogy a „bírószágok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek, vagy éppen hiányosnak, magára nézve sérelmesnek vagy igazságtalannak tartja, nem tekinthető a bírósági eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.

- [20] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Abv.-ben megállapította, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria ítéleteikben teljes mértékben támaszkodtak az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatára, az indítvány érvelése pedig nem támasztotta alá az érdemi vizsgálatot megalapozó feltételrendszer egyik eleme fennálltának megállapítását sem {Abv., Indokolás [18] – [28]}, ezért az alkotmányjogi panaszt visszautasította.
- [21] 4.3.2. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy az Abv.-ben elbírált és a jelen eljárás alapjául szolgáló ügyek, valamint a bírósági ítéletek és az indítványok lényeges tartalmának azonossága nem indokolja az Abv.-ben kifejtett álláspontjától való eltérést.
- [22] Az Alkotmánybíróság ezért – az Abv. fent hivatkozott megállapításaira, következtetéseire és arra figyelemmel, hogy a kifogásolt bíróságok ítéleteik meghozatala során az alkotmánybírósági gyakorlat és az Alaptörvény érintett rendelkezéseit figyelembe véve állapították meg a tényállást és döntöttek a felmerülő jogkérdésről, részletesen megindokolva döntésüket –, arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem vetette fel az ügyet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, valamint olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amelynek megválaszolását az alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana. Önmagában azt, hogy az indítványozó a részletekbe menően megindokolt bírói döntéseket megalapozatlannak, jogellenesnek és magára nézve sérelmesnek tartja, az indítványban megjelölt alkotmányos jogok tekintetében a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek.
- [23] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz egyrészt nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában, másrészt az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. október 21.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró